

מועצה דתית כנרות עמק הירדן

בס"ד,

פרשת השבוע: פרשת בשלח

גאולת ישראל

הקב"ה מבשר למשה, כי קרובה גאולת ישראל, ומנמק:

"וגם אני שמעתי, את נאקת בני ישראל, אשר מצרים, מעבידים אותם ואזכור את בריתי" (ו',ה').
שאל האדמו"ר מצאנז בעל "שפע חיים", זיע"א: "וגם אני שמעתי" וגם? מי עוד שמע את נאקת האומללים? האם אומות העולם האזינו אי פעם למצוקות היהודים? ומנהמת ליבו הוסיף: בשואה האיומה היו יכולות אומות העולם, הנחשבות כשוחרות טובתנו, להפנות כמה מפצצים לבתי החרושת של המוות ולהפחית את ההריגות הנוראות באופן משמעותי. אבל אף אחד לא שמע!
והסביר האדמו"ר: כך אמר הקב"ה, "וגם אני שמעתי" – מי עוד שמע איתי? היהודים עצמם! כל יהודי, אף על פי שהיה שקוע בצרותיו הנוראות במצרים, האזין למצוקת חברו, כאב את כאבו והרהר בצרתו.

"וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל" – בראותי שלא רק אני שומע ומאזין לצרתם, אלא הם עצמם משתתפים זה בצער זה, וכל אחד השתדל להקל מעל סבלו של רעהו בכל יכולתו, כמו שלמדנו בפרשה הקודמת – "ויכו שטרי בני ישראל, אשר-שמו עליהם" (ה', י"ד), השוטרים הישראלים היו חסים על חבריהם מלדחוק בהם ולכן הוכו מיד הנוגשים – בראותי שלא רק אני שומע, אמר הקב"ה, אלא גם כל יהודי שומע את נאקת אחיו – "ואזכור את בריתי".

שבת שלום,

**הרב שלמה דידי
רב אזורי – עמק הירדן**